06/06/2020

Μητροπολίτης Ναυπάκτου: «Το Μυστήριο της Πεντηκοστής»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Στο Μυστήριο της Πεντηκοστής, κατά το οποίο η Εκκλησία γίνεται Σώμα Χριστού, αναφέρεται ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος στον δεύτερο τόμο του βιβλίου του «Εμπειρική Δογματική τής Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας κατά τις προφορικές παραδόσεις τού π. Ι. Ρωμανίδη».

Διαβάστε το απόσπασμα:

«Ο Χριστός, μετά την Ανάληψή Του στους ουρανούς, σύμφωνα με την βεβαίωσή Του, έστειλε, την πεντηκοστή ημέρα από την Ανάστασή Του και την δεκάτη από την Ανάληψή Του, το Άγιον Πνεύμα, το οποίο εκπορεύεται από τον Πατέρα.

Ο Ίδιος ο Χριστός είχε προαναγγείλει στους Μαθητές την Αποστολή του Αγίου Πνεύματος: «Και εγώ ερωτήσω τον πατέρα και άλλον παράκλητον δώσει υμίν, ίνα μένη μεθ’ υμών εις τον αιώνα, το Πνεύμα της αληθείας, ό ο κόσμος ου δύναται λαβείν, ότι ου θεωρεί αυτό ουδέ γινώσκει αυτό· υμείς δε γινώσκετε αυτό, ότι παρ’ υμίν μένει και εν υμίν έσται» (Ιω. ιδ’, 16-17). Και αμέσως μετά είπε: «ο δε

παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον ό πέμψει ο πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος υμάς διδάξει πάντα και υπομνήσει υμάς πάντα ά είπαν υμίν» (Ιωάννης ιδ’, 26). Και μετά είπε: «συμφέρει υμίν ίνα εγώ απέλθω. Εάν γαρ εγώ μη απέλθω, ο παράκλητος ουκ ελεύσεται προς υμάς· αν δε πορευθώ, πέμψω αυτόν προς υμάς» (Ιωάννης ις’, 7).

Η έλευση του Αγίου Πνεύματος στους Μαθητές έγινε την ημέρα της Πεντηκοστής (Πράξεις β΄, 1-13). Σημαντική θέση στην ζωή των Αποστόλων είχε η Πεντηκοστή. Αφού είχαν προηγουμένως περάσει από την κάθαρση της καρδιάς και τον φωτισμό - πράγμα που υπήρχε και στην Παλαιά Διαθήκη, στους Προφήτες και δικαίους- έπειτα είδαν τον Αναστάντα Χριστό και την ημέρα της Πεντηκοστής έγιναν μέλη του αναστημένου Σώματος του Χριστού. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί έπρεπε κάθε Απόστολος να έχει μέσα του τον αναστάντα Χριστό.

Κατά την Πεντηκοστή, το Άγιον Πνεύμα κατέστησε τους Μαθητές μέλη του θεανθρωπίνου Σώματος του Χριστού· έτσι, ενώ στην Μεταμόρφωση το Φως ενεργούσε στους τρεις Μαθητές έσωθεν, δια της Θεώσεως, αλλά το Σώμα του Χριστού ήταν έξω από αυτούς, στην Πεντηκοστή οι Μαθητές ενώνονται με τον Χριστό, γίνονται μέλη του θεανθρωπίνου Σώματος και ως μέλη του Σώματος του Χριστού μετέχουν του ακτίστου Φωτός. Αυτή η διαφορά υπάρχει και μεταξύ Παλαιάς Διαθήκης και Πεντηκοστής.

«**Όσοι προ της αναλήψεως είδαν την δόξα του Χριστού, την είδαν διπλώς. Από το ένα μέρος σκεπάσθηκαν από την νεφέλη, διότι “εν τω φωτί σου οψόμεθα φως” (Ψαλμοί λε΄ 10), σκεπάσθηκαν από την φωτεινή νεφέλη και, ευρεθέντες μέσα στο Φως το άκτιστο, βλέπουν άκτιστο Φως, αλλ’ επίσης και η ανθρώπινη φύση του Χριστού είναι πηγή του Φωτός, όπως είναι η Μεταμόρφωση.**

Η ανθρώπινη φύση του Χριστού είναι πηγή του Φωτός, το οποίο όμως Φως είδαν οι Απόστολοι, εφ’ όσον ευρίσκονται μέσα στο Φως, ως Θεούμενοι. Δηλαδή, “εν τω φωτί σου οψόμεθα φως”. Αφού βρίσκονται μέσα στο Φως, (αυτό) μαρτυρεί ότι σκεπάσθηκαν από την φωτεινή νεφέλη και είδαν και την ανθρώπινη φύση του Χριστού, ως πηγή Φωτός. Έσωθεν έλαμπε το Φως, αλλ’ εκ του σώματος, όμως, έξωθεν. Έσωθεν έλαμπε το Φως, αλλά το Σώμα του Χριστού ήταν έξωθεν, που εξέπεμπε Φως, το ίδιο Φως. Με την Πεντηκοστή, όμως, το Φως εκπέμπει η ανθρώπινη φύση του Χριστού “έσωθεν πλέον”. Οπότε, δεν υπάρχει εμπειρία του Φωτός έξωθεν, χωρίς να υπάρχει και εμπειρία του Χριστού έσωθεν. Το ένα είναι αλληλένδετο πλέον με το άλλο. Δηλαδή είναι πλέον το ίδιο με το άλλο».

«Γιατί ήταν ανάγκη να γίνει η Ανάληψη και να κατέβη το Πνεύμα το Άγιον δηλαδή,

για ποιο σκοπό; Γιατί λέμε ότι η Εκκλησία ιδρύθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής; Η Εκκλησία δεν ιδρύθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής. Η Εκκλησία ιδρύθηκε από τον καιρό που ο Θεός κάλεσε τον Αβραάμ και τους Πατριάρχες και τους Προφήτες[*]. Από τότε ιδρύθηκε η Εκκλησία. Η Εκκλησία υπάρχει στην Παλαιά Διαθήκη. Η Εκκλησία υπήρχε στον Άδη. Αλλά, γίνεται μία διαμόρφωση της Εκκλησίας εδώ, δηλαδή ιδρύεται Εκκλησία, υπό την έννοια ότι ιδρύεται Εκκλησία ως Σώμα Χριστού πλέον».

Αυτό το σημείο είναι σημαντικό, γιατί δείχνει ότι η Πεντηκοστή είναι η γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας ως Σώματος του Χριστού και ακόμη, όσοι ενώνονται με το Σώμα του Χριστού, υπερβαίνουν τον θάνατο.

«Στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχει και καταλλαγή, και φίλος του Θεού και θέωση. Τα πάντα υπάρχουν στην Παλαιά Διαθήκη, με την διαφορά ότι δεν υπάρχει Πεντηκοστή. Διότι υπάρχει Εκκλησία στην Παλαιά Διαθήκη, αλλά υπό το κράτος του θανάτου.

Πεντηκοστή τι είναι; Η αποκάλυψη πάσης της αληθείας. Τότε η Εκκλησία γίνεται το Σώμα του Χριστού, γι’ αυτό και γιορτάζουμε το γενέθλιο της Εκκλησίας, της αναστημένης εν Χριστώ, την ημέρα της Πεντηκοστής».

«Την ημέρα της Πεντηκοστής έρχεται ο Χριστός εν Αγίω Πνεύματι. Όπως οι ενέργειες του Θεού είναι παρούσες στον κόσμο, και εκείνος που έχει κοινωνία της ενέργειας του Θεού καταλαβαίνει ότι ο Θεός μέσα στις ενέργειές Του μερίζεται αμερίστως και πολλαπλασιάζεται απολλαπλασιάστως, δηλαδή, έτσι ο καθένας που έχει κοινωνία με τον Θεό, δεν έχει ένα κομμάτι του Θεού. Ο Θεός όλος είναι παρών σε κάθε άνθρωπο και είναι πανταχού παρών σ’ όλον τον κόσμο.

Και με την Πεντηκοστή η ανθρώπινη φύση του Χριστού, πλέον, επανέρχεται στην Εκκλησία και είναι ημέρα της ιδρύσεως της Εκκλησίας, διότι η ανθρώπινη φύση του Χριστού τώρα μερίζεται αμερίστως και ολόκληρος ο Χριστός, με την ανθρώπινή Του φύση, βρίσκεται σε κάθε πιστό.

Και αυτή είναι η Εκκλησία, που ο κάθε πιστός είναι ναός, όχι μόνο ναός του Αγίου Πνεύματος, αλλά και Σώμα Χριστού, έχοντας μέσα του ολόκληρο τον Χριστό δηλαδή. Και είναι ο καινούριος τρόπος παρουσίας της ανθρώπινης φύσεως του Χριστού μέσα στον κόσμο. Γι' αυτό και θεωρείται και η ημέρα ιδρύσεως της Εκκλησίας η Πεντηκοστή. Σε αυτή την εμπειρία της Πεντηκοστής μετέχουν όλοι όσοι φθάνουν στην θέωση. Και έχουμε παραδείγματα στην ίδια την Αγία Γραφή, όλοι όσοι είδαν τον Χριστό μετά την Ανάσταση και αυτοί που είδαν τον Χριστό μετά την Πεντηκοστή, μέχρι σήμερα».

Η Πεντηκοστή λέγεται «τελευταία εορτή», γιατί είναι η τελευταία φάση της ενανθρωπήσεως του Χριστού. Τώρα γίνεται μεγάλη αλλαγή, γιατί ο θεούμενος ενώνεται εν Αγίω Πνεύματι με τον Θεάνθρωπο Χριστό.

«***Η τελευταία φάση, η αποτελεσματική, ήταν η Πεντηκοστή. Εκεί έγινε η μεγάλη αλλαγή. Διότι, ενώ κατοικούσε το Πνεύμα στους Προφήτες, διότι είχαν Πνεύμα Θεού οι Προφήτες και νοερά ευχή και θέωση κλπ., από την Πεντηκοστή και εντεύθεν αυτή η κατοίκηση του Αγίου Πνεύματος μέσα στον θεόπνευστο γίνεται και με την ανθρώπινη φύση του Χριστού. Γι' αυτό είναι Σώμα Χριστού τώρα η Εκκλησία. Δηλαδή έγινε η Εκκλησία την ημέρα της Πεντηκοστής Σώμα Χριστού. Και ο Χριστός, ως άνθρωπος, κατοικεί μέσα στον άνθρωπο πλέον***.

Αυτή είναι η μόνιμη μέθεξη, πλέον, στην δόξα του Θεού. Διότι έχουμε τώρα μόνιμη θέωση και όχι μια προσωρινή θέωση, όπως είχαν οι Προφήτες που έφθασαν στην θέωση και μετά είναι η δόξα η καταργουμένη, δηλαδή, και πεθαίνανε. Τώρα όσοι φθάνουν στην θέωση δεν πεθαίνουν.

Αυτή είναι η διαφορά. Είναι η διαφορά και "Πεντηκοστιανής" εμπειρίας που η Εκκλησία γίνεται Σώμα Χριστού την ημέρα της Πεντηκοστής· άλλα είναι και η μονιμοποίηση -όχι των δημοσίων υπαλλήλων- αλλά των θεουμένων».

Πηγή: "Εμπειρική Δογματική τής Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας κατά τις προφορικές παραδόσεις τού π. Ι. Ρωμανίδη" Τόμος Β΄. Τού σεβ. Μητρ. Ναυπάκτου και αγ. Βλασίου Ιεροθέου.